

Е. С. Соловей

Винокуров Євген Михайлович

ВИНОКУРОВ Євген Михайлович (Винокуров Евгений Михайлович; 22. 10. 1925, м. Брянськ, РФ – 23. 01. 1993, Москва) – російський поет, публіцист. Учасник 2-ї світової війни. Закін. Літ. інститут у Москві (1951). Друкувався від 1948. Автор поет. зб. «Стихи о долге» (1951), «Синева» (1956), «Признания» (1958), «Лицо человеческое» (1960), «Слово» (1962), «Музыка» (1964), «Зрелища» (1968), «Метафори» (1972), «Серезка с Малой Бронной» (1974), «Контрасты» (1975), «Жребий» (1978), «Благоговение» (1981), «Космогония» (1983), «Участь» (1987), «Равноденствие» (1989). За зб. «Бытие» (1982) та «Ипостась» (1984) удостоєний Держ. премії СРСР (1987). Основна тематика – [2-а світова війна](#) в подіях і образах, духовне змужніння людини. В окремих віршах звертався до образу Г. Сковороди. Для творчої манери В. властиві: увага до побут. деталі, м'який гумор та ліризм, потяг до філос. узагальнень та розуміння психології людини. Написав низку статей про літ. творчість, що увійшли до зб. «Поэзия и мысль» (1966), «Остается в силе: О классике и современности» (1979); повість «По законам военного времени» (1980; співавт.). Усі твори В. опубл. у Москві. Низку його творів переклали Д. Павличко і М. Шаповал. В Україні творчість В. досліджують Є. Прісовський, Н. Мазепа.

Основні твори

Собрание сочинений. Т. 1–3. Москва, 1983–84; укр. перекл. – 3 віршів про Г. Сковороду // ЛУ. 1967, 17 жовт.

Рекомендована література

1. Михайлов А. Евгений Винокуров. Москва, 1975.

Бібліографічний опис:

Винокуров Євген Михайлович / Е. С. Соловей // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34101>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).